

4. Galavan R. Strategy, Innovation and Change. Challenges for Management / R. Galavan, J. Murray, C. Markides. United Kingdom: Oxford University Press, 2008. 331p.
5. Grant R. M. Contemporary Strategy Analysis. United Kingdom: John Wiley & Sons Ltd., 2016. 458p.
6. Slatter S. Corporate Turnaround / S. Slatter, D.Lovett. London: Penguin Books, 1999. 338p.
7. Vermeulen F. Business Exposed. The naked truth about what really goes on in the world of business. United Kingdom: Pearson Education Limited, 2010. 238p.

Любов ЯРЕМА,

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки і менеджменту,

Галина ХРИСТЕНКО,

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки і менеджменту,

Греськів О.І.,

здобувач вищої освіти спеціальності «Менеджмент»
ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»,
Україна

ІННОВАЦІЇ В АГРАРНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

Сучасна система ринкової економіки сприяє розвитку новостворених підприємств. Вони мають забезпечити себе технікою, насінням та іншими ресурсами, оволодіти секретами агротехніки, організації виробництва та іншими складовими землевпорядкування. У високорозвинених товарно-грошових відносинах інновації розглядаються як основа підвищення конкурентоспроможності агропромислового виробництва, зміцнення ринкових позицій, освоєння нових сфер застосування, тобто як активний засіб ведення агробізнесу. Тому будь-яке успішно функціонуюче агропромислове підприємство, яке прагне зберегти конкурентне становище на ринку, має приділяти особливу увагу розробці та реалізації ефективної інноваційної

стратегії. Однак сучасні підприємства не отримують ґрунтовної допомоги в питаннях кваліфікованого менеджменту і, як наслідок, рівень менеджменту падає. Ефективному процесу інноваційного розвитку менеджменту перешкоджають такі фактори: слабка адаптованість та низька інноваційна активність агропромислових підприємств; безсистемне впровадження інновацій; відсутність комплексності інноваційного розвитку; недосконалість економічного механізму управління інноваційними процесами; відсутність висококваліфікованих інноваційних менеджерів з досвідом просування інновацій в агропромисловому виробництві. А також стримуючими чинниками інноваційної активності суб'єктів аграрного сектору є ставлення сучасного підприємця до інноваційних процесів та усвідомлення їхньої ролі у забезпеченні успіху, відсутність державної підтримки інноваційної діяльності та недосконалість законодавчої бази її забезпечення. Інноваційний менеджмент створює суб'єкту господарювання, що виступає як носій інновації, сприятливі і вигідні конкурентні переваги. Вирвавши ресурси з рутинного кругообігу, підприємець використовує їх новим способом. При цьому може бути не менше п'яти можливих різновидів нововведень: створення нового товару (послуги); створення нового способу виробництва; відкриття нового ринку збуту; застосування нового джерела чи виду сировини, енергії; введення нових принципів організації діяльності фірми.

Успіх чи невдачу в діяльності інноваційного менеджера повною мірою розкриває ринок, що висуває певні вимоги до результатів його діяльності.

Враховуючи важливість прямого державного фінансування та управління інноваційною діяльністю в ринкових умовах, необхідно використовувати внутрішні механізми, коли взаємодія важелів і стимулів економічної діяльності між учасниками процесу відбувається на основі конкуренції.

За таких умов особливої актуальності набуває розробка наукових засад ефективної системи інноваційної діяльності в агропромисловому виробництві [3]. Тому необхідно перебудувати аграрну науку відповідно до потреб сьогодення, знайти шляхи активної та безпосередньої участі у виробничому

процесі. Потрібна державна система консалтингових послуг, сприяння та впровадження досягнень науково-технічного прогресу в агропромислове виробництво. На сучасному етапі економічних реформ в Україні перед економічною теорією і практикою постає питання розробки нового організаційно-економічного механізму інноваційної діяльності. Необхідність інноваційної діяльності взагалі, як діяльності з доведення науково-технічних ідей, винаходів і розробок до результату, придатного для практичного використання, не викликає сумнівів.

Поширення інновацій значно прискорюється, коли вони безпосередньо пов'язані зі споживчим сектором економіки. Масштаби їх можливого розподілу залежать від інвестиційної політики суб'єктів господарювання, структури та обсягу інвестицій, можливості їх концентрації на пріоритетних напрямках. Нестабільна ситуація в агросекторі України не стимулює бізнес витратити кошти на інновації. Нові виробництва практично не мають шансів отримати інвестиції, що перешкоджає насиченню виробництва інноваціями. Насичення агропромислового виробництва конкурентними перевагами пов'язане із здійсненням системної діяльності, спрямованої на використання інновацій у виробничому процесі окремих агропромислових підприємств, сільського господарства та економіки в цілому, що передбачає формування стратегічної орієнтації на такі переваги.

У процесі освоєння інновацій в агропромисловому виробництві накопичується власний досвід учасників, підвищується мотивація їх праці, що, у свою чергу, може розширити технологічні можливості інновацій.

Незважаючи на військовий стан, українські аграрні підприємства володіють великим потенціалом для роботи на конкурентних ринках як рівноправні партнери світових лідерів агропромислового комплексу. Стрімкий розвиток технологій диктує нові умови діяльності задля зміцнення та покращення своїх позицій шляхом впровадження інновацій.

Інноваційні підходи до розвитку аграрного сектору є суттєвим каталізатором зростання національної економіки загалом і засобом вирішення

різноманітних соціально-економічних і глобальних викликів. Система управління інноваційним процесом агропромислового виробництва на рівні регіону має забезпечувати можливість оцінки поточного стану та прогнозування майбутнього процесу, а головне – можливість впливу на розробку та реалізацію програми.

Список використаних джерел

1. Кот О. В. Теоретичні аспекти інноваційного розвитку аграрного сектора економіки та його організаційно-економічне забезпечення. *Проблеми науки*. 2008. С. 30-37.

2. Полегенька М. А. Особливості інноваційної діяльності в агропромислових підприємствах України. *Агросвіт*. 2017. № 6. С. 49-54.

3. Talaviryu M.P., Zbarsky V.K., Bakun Y.O., Alexandrov D.E., Polyukhovych V.S., Yarema L.V. Development of innovative activity in agricultural production of Ukraine. Monograph. К .: 215 с.

4. Донець О. Інновація та її особливості в аграрному секторі економіки України. *Економічний аналіз: зб. наук. пр.* 2013. 12(1). С. 92-97.